

78. møde

Fredag den 24. april 1987 kl. 10.00

Dagsorden:**1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 69:**

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forlænget dagpengeret).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld (kursgevinstloven).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghe).

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Folketingsmedlemmers befordringsfradrag).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghe).

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Kunstfond.

Af ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen).

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 152:

Forslag til folketingsbeslutning om undgåelse af sort skærm.

Af Poulsgaard (FP) m.fl.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Medlem af Folketinget *Jens Peter Jensen* har meddelt mig, at han på grund af sygdom ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov fra og med den 28. april 1987 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Fremsat 29/10 86. Første behandling 26/11 86. Betænkning 9/4 87. Anden behandling 21/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 67 stemmer (S, SF, RV, FP, VS) mod 47 (KF, V, CD, KRF og Knud Damgaard (S)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forlænget dagpengeret).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).

Fremsat 14/1 87. Første behandling 20/1 87. Betænkning 8/4 87. Anden behandling 21/4 87. Tillægsbetænkning 22/4 87).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke

stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Vi har nu på baggrund af, at vi fik forkastet et ændringsforslag ved andenbehandlingen, som gik ud på, at ingen måtte gå ned på de forlængede dagpenge før efter lovens revision, stillet et ændringsforslag, som omfatter de personer, som er kommet på forlængede dagpenge, og som har været overgangspersoner, altså personer, som har haft deres jobtilbud inden 1. juli 1985.

Vi har fundet det urimeligt, at flertallet på denne måde vil køre lovgivningen igennem og kun udtage en ganske lille gruppe, som har været så heldig at kunne få en uddannelsesydelse, fordi der har været en uddannelsesplads til rådighed for dem.

De undersøgelser, som ministeren har bestilt hos T. Bak-Jensen og hos Socialforskningsinstituttet, den undersøgelse, som LO har lavet, og den undersøgelse, som er lavet hos AUC i Ålborg, viser alle, at ca. 34 pct. af dem, der har søgt om en uddannelsesydelse, ikke har kunnet få den, fordi der ikke har stået en uddannelsesplads til rådighed for dem, sådan som regeringen og Det Radikale Venstre ellers lovede højt og helligt, da loven blev gennemført. Altså kan vi sige, at det, regeringen her foreslår, rammer så utroligt tilfældigt, at man ødelægger hverdagen for ganske vist ganske få personer; men ud fra en rimelighedsbetragtning burde man i hvert fald kunne stemme for det ændringsforslag, Socialdemokratiet her har stillet. Vi håber, at debatten her vil vise det.

Vi har i betænkningen også dokumenteret, at de behandlinger, vi i øvrigt har haft i Tinget, ikke har været helt fine i kanten, men det må vi jo tage op under den næste debat, vi skal have.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Kaj Poulsen henviser til nogle oplysninger fra de undersøgelsesrapporter, der er blevet fremlagt, om, at 34 pct. skulle være blevet afvist. De oplysninger er faktisk ikke særlig relevante i forbindelse med nærværende lovforslag.

For det første går det tal ikke specielt på overgangspersoner, og dette drejer sig udelukkende om overgangspersoner. Det er én begrundelse. Men derudover bygger oplysningerne kun på de langtidslediges egne oplysninger på et spørgeskema om årsagen til afvisningen, og man kan ikke være sikker på, at det er den rigtige begrundelse i forhold til dem, som regeringen kom med i sin tid. Det er klart, at hvis man har søgt ind på uddannelser, som man ikke var kvalificeret til, er man blevet afvist. Det kan godt være, at den langtidsledige og uddannelsesmyndigheden har forskellige opfattelser af den situation.

For det andet, hvis man har søgt ind på uddannelser med begrænset kapacitet, fordi disse uddannelser efterfølgende vil føre til ledighed, kan det også godt være, at man ikke er blevet optaget. Det, regeringen i 1985 forpligtede sig til, drejede sig om de såkaldte bilag 1-uddannelser, hvor der var tale om beskæftigelsesmuligheder; dér ville man sikre kapacitet, og det har undervisningsministeren dokumenteret gang på gang er sket. Og hver eneste gang der er blevet påpeget et problem, f.eks. med nogle få på en teknisk skole, som var blevet afvist, hvad gør undervisningsministeren så? Så skaffer han i hast 45 mill. kr. fra Folketingets finansudvalg – det skete sidste sommer – således at kapaciteten er blevet udvidet. Det er derfor udokumenterede påstande, og det har i øvrigt ikke noget med nærværende lovrevision at gøre.

Lad mig så i øvrigt lige sige for så vidt angår bemærkningerne i tillægsbetænkningen, at det, hr. Kaj Poulsen mener at have dokumenteret i en ret speciel sprogbrug, i virkeligheden er, at han ikke har hørt efter ved første behandling, at han ikke har læst fremsættelsestalen, at han heller ikke har hørt efter ved anden behandling, og at han heller ikke har gjort sig den ulejlighed i forbindelse med at skrive et mærkværdigt betækningsbidrag at læse referaterne fra første behandling. Jeg kan henvise til spalte 5610, og så har jeg ikke yderligere kommentarer, for de afslører hr. Kaj Poulsens hulhed.

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal sige til ministeren, at når man tager folk i at lyve ikke én, men to gange og folk fastholder, at de usandheder, der er sagt, stadig væk er sandheder, må man arvende

[Kaj Poulsen]

en helt speciel sprogbrug. Det er det, jeg har gjort i betænkningen, og det har afsløret ministeren godt og grundigt. Det er der så ikke noget at gøre ved.

Jeg synes, det er fantastisk, at regeringen nu sammen med Det Radikale Venstre har bestilt uvildige undersøgelser for at få dokumenteret, om der var uddannelsespladser nok til de langtidsledige, som regeringen har lovet det.

Så siger ministeren, at de tal, jeg nævnte, ikke er særlig relevante. Ministeren er ikke sikker på, at svarene i de undersøgelser er rigtigt begrundet. Ingenting er sikkert, ikke engang når man har 4 forskellige undersøgelser, der alle giver stort set de samme tal – der er afvigelse inden for 1 pct. Når folk er blevet afvist på uddannelsesinstitutionerne på grund af, at der ikke har været plads, så er det ikke sikkert, at det er rigtigt; det kan være alle mulige andre ting, der kan gøre sig gældende.

Det kunne jo også godt være, at ministeren har brugt tiden siden til at skære ned på de relevante uddannelser, og sidst har vi i år oplevet, at ministeren nu har lagt arbejdsmarkedsuddannelserne om, således at det bliver virksomhedstilpassede og indtægtsgivende kurser, hvor de langtidsledige ikke har mange muligheder for at komme ind – på grund af den 2-årige ventetid, der i forvejen er på de kurser. Her har de langtidsledige ingen ret til at komme forrest i køen. De har altså ikke de samme muligheder for at få en uddannelse som dengang, da man gennemførte loven. Mulighederne er blevet ringere og ringere og ringere.

Undervisningsministeren såvel som arbejdsministeren har påstået, at hele uddannelsessystemet står til rådighed for de langtidsledige. Det gør det også, men der er bare ingen pladser til dem, og det er baggrunden for, at vi har ønsket, at disse personer tages med i den undtagelsesbestemmelse, som ministeren har foreslået i den moratorieordning, der ligger i forslaget, for at sådanne tilfældigheder og uvederhæftigheder fra regeringens side ikke skal ramme mennesker så tilfældigt, som det har været tilfældet i denne sag.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke havde regnet med at gå på talerstolen, for vi drøftede jo denne sag så godt og grundigt for få dage siden. Men jeg synes nu alligevel, at når ministeren på den ene side går op og argumenterer imod hr. Kaj Poulsen med, at denne lov ikke har noget med uddannelsesydelserne og iværksætterloven at gøre, og så samtidig går ind i en diskussion om den, påkalder det sig lidt yderligere opmærksomhed, og derfor går jeg så herop alligevel.

Det lader sig nemlig ikke gøre at skille de to ting ad, hvor gerne man end vil. Det var den nuværende regering, som kædede disse to love sammen, og dette at komme på graduerede dagpenge har noget at gøre med uddannelsesydelserne og iværksætterloven, så uanset hvor meget man synes at man ikke burde have gjort det på den måde dengang, eller hvordan man nu tænker, så hænger disse ting sammen, og det, vi nu drøfter, er, at det har vist sig – indrømmelsen heraf ligger jo i selve forslaget fra ministerens side – at uddannelses- og iværksætteruddannelsesloven ikke fungerer i praksis. Derfor udsætter man så det tidspunkt, hvor nogle kommer på graduerede dagpenge. Det er jo det, der ligger i det her.

Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan sige: der er ingen, der skal på graduerede dagpenge, før vi har fået en uddannelses- og iværksætteruddannelseslov, som fungerer. Vi ved fra pressen her til morgen, at der pågår forhandlinger i øjeblikket netop om iværksætter- og uddannelsesydelserloven, og vi ved, at der bliver tale om at ændre i den. Derfor ville det rimeligste være, at man fornuftigt og pragmatisk sagde: der er ingen, der skal komme på graduerede dagpenge, så længe den lov, der er en forudsætning for graduerede dagpenge, ikke er i orden og vi ved, at der kommer nye forslag på området.

I denne samling nås det måske ikke, men så i alt fald i næste samling. Det ville have været rimeligt, og det ville have været en retfærdighedshandling, og selv om det er få, det handler om, er det forfærdeligt for disse mennesker.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil godt sige til fru Lilli Gyldenkilde, at når vi fremsatte dette lovforslag umiddelbart efter jul, var det ikke, fordi vi skønnede,

[Arbejdsministeren]

at lovgivningen ikke fungerede i praksis. Det mener vi faktisk den gør, og det vil fru Lilli Gyldenkilde høre mere om i dag og i morgen, al den stund vi her kl. 9 har offentliggjort en aftale, som vi har indgået med Det Radikale Venstre.

Vi mener, lovgivningen fungerer i praksis, men i forhold til det, der var flertallets forudsætninger, blev der fundet et hul, som man så selvfølgelig her og nu fjerner. Det, der er hensigten med dette lille lovforslag, er ikke andet end at fjerne et hul, som det daværende flertal ikke havde tænkt sig at der skulle være i lovgivningen.

Så siger fru Lilli Gyldenkilde: jamen kan man så ikke lige så godt sige, at der ikke er nogen, der skal på graduerede dagpenge overhovedet, før det hele er overstået. Det siger vi nej til, og det gør vi også i den aftale, der er blevet offentliggjort her kl. 9. Vi siger nej, fordi vi synes, det er rimeligt, at de, der siger nej til et arbejdstilbud, eller som undlader at gennemføre et arbejdstilbud, kommer på de reducerede dagpenge. Ikke hvis det er, fordi de er blevet syge, har barselorlov eller noget i den stil, for så er der forlængelsesregler. Men hvis de siger nej eller holder op, mener vi, at det er rigtigt, at de kommer på reducerede dagpenge, for ellers har vi et system, hvor man, når man én gang har arbejdet i 6 måneder, mens man har været medlem af en A-kasse i et år, og ca. 2 år efter får et arbejdstilbud på 7 måneder – når det så er overstået, ville man efter gældende lovgivning, efter vores ordning, 2½ år senere falde ned på 70 pct. og derefter på 55 pct. – efter det, der bliver foreslået her, ville kunne fortsætte resten af sit liv på maksimumsdagpenge ved at have arbejdet 1 × ½ år og 1 × 7 måneder. Er det rimeligt, at f.eks. et par, hvoraf den ene har høje indtægter og den anden måske også har en høj uddannelse, altså som har en stor husstandsindkomst, skal have maksimumsdagpenge resten af tilværelsen for at have arbejdet i 2 × ½ år cirka? Jeg synes ikke, det er rimeligt.

Det er grunden til, at vi fastholder de reducerede dagpenge, og så ved alle jo, at hvis der er nogle af dem, der kommer på reducerede dagpenge, der er i social nød, kan de reducerede dagpenge suppleres med bistandshjælp. Så kommer der netop en husstandsindtægts- og en husstandsformuevurdering ind i billedet, og så bliver de, der kom-

mer på reducerede dagpenge, behandlet lige præcis så rimeligt som de, der er på bistandshjælp. De har en ret, og derudover har de en mulighed. Men det er altså de socialt velbærgede, der kan misbruge systemet, sådan som det er, og sådan som det er skitseret af venstrefløjten, hvorimod vi har taget hånd om de socialt svageste stillede, uden at vi giver den misbrugsmulighed til de velbærgede. Det forsvarer jeg gerne, og det er grunden til, at jeg er modstander både af det ændringsforslag, der var stillet forleden dag, og af det ændringsforslag, der er stillet i dag. Og det er grunden til, at vi er ved at indgå en aftale om, at vi fortsætter med dette system.

Så vil jeg godt sige til hr. Kaj Poulsen, at det er en direkte forkert påstand, når det nu igen, for jeg ved ikke hvilken gang, bliver hævdet, at der er skåret ned på uddannelserne. Det er blevet dokumenteret i Folketinget sort på hvidt igen og igen, at det er der ikke.

Hvis vi tager f.eks. arbejdsmarkedsuddannelserne, har jeg nu, det må vel være for cirka 20. gang, besvaret spørgsmål fra en socialdemokrat om dette, og denne gang ligesom alle de andre gange har jeg besvaret spørgsmålet med at dokumentere kursusuge for kursusuge, område for område, at der sker aktivitetsudvidelser fra 1986 til 1987. Jeg kan altså ikke gøre for, at Socialdemokraterne ikke vil læse de svar, de får, og, hvis de læser dem, ikke forstår dem. Det er ikke mit problem, men hver eneste gang spørgsmålet bliver stillet, fremsender jeg dokumentationen igen, og på et eller andet tidspunkt sætter vi vel så verdensrekord i, at den samme sag er blevet dokumenteret 100 gange inden for én folketingssamling.

For så vidt angår LAMU, som blev nævnt i denne sammenhæng, var det søgningen, der gjorde, at der ikke blev gennemført flere kurser. Vi havde afsat 24 mill. kr. mere i 1986 lige præcis til denne gruppe. De blev ikke brugt, fordi der ikke var søgning nok. Så omdisponerede vi dem og anvendte dem til andre arbejdsmarkedsuddannelser. Tilsvarende på Undervisningsministeriets områder. Der er en lang række kurser, som er blevet aflyst på grund af manglende søgning, men det er altså nogle andre oplysninger end dem, hr. Kaj Poulsen hæfter sig ved, og derfor er hr. Kaj Poulsen ikke interesseret i dem.

[Arbejdsministeren]

Og så må jeg vende tilbage til hr. Kaj Poulsens betænkning bidrag, hvor han hævder som indledning til alle sine mærkværdige påstande – og jeg citerer fra betænkningens første side, nederste afsnit –: »Arbejdsministeren har ved lovforslagets behandling, både første og anden behandling, påstået, at det aldrig har været hensigten, at folk, der har modtaget uddannelses- eller iværksætterydelse, skulle komme på forlængede dagpenge.«

Jeg har gjort mig den ulejlighed, fordi det er en ret barsk påstand, at læse førstebehandlingen. Det udsagn findes ikke. Men prøv at læse, hr. Kaj Poulsen, i spalte 5610, hvad det er, jeg siger nederst i spalten! Jeg siger: »Nej, det, vi gør, gør vi for de personer, som i stedet for et arbejdstilbud har valgt uddannelsesyndelse eller iværksætterydelse i tillid til, at når de fulgte vores intentioner om, at hvis man uddannede sig eller startede virksomhed, måtte man ikke blive stillet dårligere, end hvis man valgte et arbejdstilbud. Det er her, vi har opdaget, at der er et hul, nemlig i forhold til de personer, som måtte holde op med en uddannelse eller med deres virksomhed.«

Det er blevet dokumenteret i fremsættelsestalen, det er blevet dokumenteret ved førstebehandlingen, det er blevet gentaget i svaret på spørgsmålene, det er blevet dokumenteret ved anden behandling, og det bliver gentaget nu her ved tredje behandling.

Vil hr. Kaj Poulsen dog ikke forstå, at han indskibede sig i en blindgyde i argumentationen ved førstebehandlingen; den skulle han have forladt for længst.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at vi er ved forhandlingen om et ændringsforslag ved tredje behandling af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Nu sker der så det, at vi opdager, at ministeren ikke engang har forstået, hvad det ændringsforslag betyder, som vi har hentet ministerens udtalelser til, og som ligger som bilag i udvalget, et bilag, som ministeren selv har skrevet.

Ændringsforslaget går ud på, at overgangspersoner får samme behandling som de mennesker, der har været så heldige at få en

uddannelsesyndelse, således som ministeren foreslår. Det har intet som helst at gøre med, som ministeren påstår, at hvis dette forslag bliver vedtaget, kan folk køre på dagpenge på livstid. Vi giver de mennesker, der er overgangspersoner, den samme behandling, hvad enten der har været uddannelsesyndelse eller ikke på baggrund af, at 34 pct. er blevet afvist, når de har søgt en uddannelse. Anderledes er det ikke.

Så bliver ministeren ved med snakken om, hvilke uddannelser der er til rådighed. Nu er både undervisningsministeren og arbejdsministeren talekvilbrister, så det næsten er en lyst. Det, der er problemet i disse sager, er, at hver gang ministeren skærer 2 pct., kalder ministeren det ikke en beskæring, men en produktivitetsudvidelse, og det er selvfølgelig en måde, ministeren kan gøre det på. Men det har allerede i indeværende år betydet, som også SiD og skolerne har dokumenteret, en nedgang i aktiviteten, og ventelisterne, som i forvejen er på to år, vil blive forlængede.

Jeg skal tage fat på dokumentationen af, hvor urigtige ting ministeren har påstået ved første og anden behandling, i næste omgang. Det, vi behandler her, er et ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg synes virkelig, at regeringspartierne er gået ind i en form for moraliserende fase. I går hørte vi det i forbindelse med SU, og i dag svinger arbejdsministeren sig op til en umådelig moralsk forargelse over hr. Kaj Poulsen.

Det, det handler om, er, at der er personer, som i deres jobtilbud ikke har fået timer nok. Ministeren siger, at det er da ikke rimeligt, at de mennesker, som ikke fuldfører et arbejdstilbud, skal have dagpenge på fuld sats resten af livet. Dermed har ministeren allerede indiceret, at det er de menneskers egen skyld, at de ikke har fået timer nok i deres arbejdstilbud, at de har været dumme eller dovne eller syge, eller hvad det nu ellers kan skyldes. Det er de mennesker, som ministeren kalder for de velbjærgede mennesker.

Men faktum er, at et arbejdstilbud inden for det offentlige er så kort – det er kun på 7 måneder – at hvis der er skæve helligdage, hvis børn er syge og man har fri for egen

[Elisabeth Bruun Olesen]

regning, hvis man selv er syg, kortvarigt, flere gange, kan man meget, meget let risikere ikke at have timer nok. Så står man i den situation, at man ikke opfylder arbejdskravet, og så kommer man på nedsatte dagpenge. Det er det, ministeren kalder, at folk selv er skyld i deres ulykke. Det synes jeg er en utrolig moraliserende holdning at have.

Det forslag, vi har stillet, er i virkeligheden ikke engang så vidtgående som dette. Det siger bare, at overgangspersonerne ikke skal kunne ende på nedsatte dagpenge, hvad der er meget rimeligt i betragtning af, at nogle af dem ikke har kunnet komme ind på den uddannelse, de har ønsket.

Så det er såmænd bare samfundets manglende fremskaffelse af uddannelse, vi har forsøgt at råde bod på.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ministeren siger, at dette forslag handler om, at nogle er faldet i et hul. Det er rigtigt, det handler det om. Der er et hul i denne lovgivning, og her har vi andre så fundet nogle, som falder en tak dybere i hullet. Derfor begriber jeg ikke den filosofi, der ligger til grund for dette, for hvis folk ikke skal falde ned i et hul, bør man altså heller ikke lade dem falde, der falder endnu dybere ned. Dem ser man bort fra, og så kan de ligge og rode dernede. Det er sagen i en nøddeskal. Det er for dårligt.

Det er dog mageløst, at arbejdsministeren tror, at alle de SiD-folk, kvindelige arbejdere, der er ufaglærte, har en meget rig forsørger. De skulle være gift med direktører og være direktørfruer så godt som alle sammen, og de har sikkert en høj indtægt ved siden af, og så er det jo urimeligt, at de også skal have arbejdsledighedsunderstøttelse! Man kan ikke bruge den argumentation til noget som helst. Vi har en erstatningslov, der hedder, at man får arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis man ikke kan forsørge sig selv, og hvis man er under erstatningsloven. Det får man, uanset om man er gift med en direktør eller ej. De færreste af dem, vi her taler om, er dog gift med en sådan, er jeg temmelig sikker på. I øvrigt skulle det vel også være lige meget i 1987, om man var gift, henholdsvis ikke, eller hvem man var gift med, når vi taler om en erstatningslov.

Det kommer overhovedet ikke ind i arbejdsministerens overvejelser, at det, dette handler om, er, at der mangler arbejdspladser. Der mangler arbejdspladser til disse folk. Det var det, man skulle koncentrere sig om, og det ved jeg godt at ministeren gør et langt stykke vej, men måske skulle man lægge det til grund for lovgivningen, at det er arbejdspladser, der mangler, og ikke en latent mistro i retning af, at de arbejdsløse såmænd nok snyder.

Det sidste, jeg skal spørge om, er, om det forlig, der er indgået, og som er tilgæet pressen, kunne blive tilsendt de parlamentarikere, der sidder i arbejdsmarkedsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 50 stemte for, 58 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Ministeren siger, at han ikke ved første og anden behandling har påstået, at det, man ved denne lovgivning forsøger at ændre, er en utilsigtet ting, der har været i loven. Både ved første- og ved andenbehandlingen har ministeren sagt dette. Så har jeg i betænkningen fortalt, at det ikke har været utilsigtet. Jeg skal læse op, hvad flertallet, bestående af Det Radikale Venstre og regeringspartierne, sagde ved tillægsbetænkningens afgivelsen i 1985. De siger følgende – Folketingstidende 1984-85, tillæg B sp. 2049:

»Det er flertallets overbevisning, at der med ændringen af arbejdstilbudsordningen sker en afgørende forbedring af de langtidslediges muligheder på arbejdsmarkedet. De langtidsledige vil efter et gennemført uddannelsesstilbud have forbedret deres kvalifikationer til at modtage et arbejde, således at arbejdsformidlingen får bedre muligheder for at finde egnet beskæftigelse for denne gruppe.

Opnås der mod forventning ikke beskæftigelse, vil de ledige få forlænget dagpengere-

[Kaj Poulsen]

ten og herefter være forpligtede til at overtage rimeligt arbejde.«

Det har altså været planlagt, fuldstændig som loven har set ud, at de mennesker, der har modtaget uddannelses tilbud, skulle på forlængede dagpenge. Nu redder Det Radikale Venstre og regeringen så de mennesker, der har haft styrke og overskud, og som har været heldige og fået en uddannelse. De svageste lader ministeren gå for sig selv, de må klare sig for 70 pct. og 55 pct. af understøttelsessatsen. Det er baggrunden for, at jeg har dokumenteret, at ministerens påstande ikke har været rigtige. Problemet er, at flertallet ikke ønsker, at man i den kommende valgkamp skal se disse personer, som har modtaget uddannelses tilbud, som har været igennem møllen, og som alligevel ikke har kunnet få arbejde, således som mindretallet klart forudsagde, da vi behandlede loven. Man har ikke ønsket i valgkampen at udstille sin elendighed og sin eklatante fiasko med denne lovgivning. Man piller den stærkeste gruppe ud og siger: nu hjælper vi jer, og så må en vis person tage de sidste. Vi synes, det er ækelt, men vi vil naturligvis, selv om det er få personer, man hjælper med dette forslag, medvirke til, at disse personer tages ud, men vi synes, det er uanstændigt, at regeringen og Det Radikale Venstre lader de svageste sejle deres egen sø.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Naturligvis trænger der sig en forklaring på, når man laver så stor ståhej og så alligevel ender med at stemme for et lovforslag. Derfor er jeg kommet på talerstolen, og jeg skal gøre det ganske kort.

Som jeg tidligere skitserede, har man fundet et hul i loven, som man med dette forslag vil fylde op. Vi andre har fundet et, der var lidt dybere. Det vil ministeren ikke være med til at fylde op, og jeg kan jo sørgmodigt konstatere, at det vil Det Radikale Venstre heller ikke, for ellers havde der jo været flertal for, at vi kunne have gjort det. Det handler ikke om ret mange personer, men de, der bliver ramt, bliver ramt dobbelt så hårdt.

Vi havde gerne set, at vi fik det hele med, når vi nu skulle behandle det, men det er klart, at vi stemmer for den forbedring, der trods alt ligger i det for nogle få personer.

Jeg tror også, jeg kan sige, at ingen vel er i tvivl om efter første-, anden- og nu tredjebehandlingen af dette lovforslag, at SF faktisk ønsker, at loven om graduerede dagpenge, som med regeringens ord så smukt hedder »forlænget dagpengeret«, i det hele taget bliver afskaffet og vi føres tilbage til en anstændig og ordentlig lovgivning på dette område også for langtidsledige personer i vort samfund.

Nu er det jo blevet klaret op for os undervejs, at der er indgået et forlig på dette område, og vi er spændte på at se dette forlig. Efter de forlydender, der har været indtil nu, er der igen pyntet en lille smule på denne lovgivning, men det, der står fast i den sidste ende, er, at det parti, som har smykket sig med at være den sociale garant i støtten til den nuværende regering, altså Det Radikale Venstre, fastholder, at folk skal på graduerede dagpenge, og ikke vil være med til at sikre, at de via arbejdstilbud kan undgå at komme på forlænget dagpengeret. Det ligger fast efter denne behandling.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Efter fru Lilli Gyldenkildes saglige forklaring er der ingen grund til at kommentere hr. Kaj Poulsens indlæg. Det har fru Lilli Gyldenkilde indirekte gjort, og det er jeg tilfreds med.

For så vidt angår det forlig, vi har indgået med de Radikale, spørger fru Lilli Gyldenkilde, om det vil blive tilsendt arbejdsmarkedsudvalget. Det vil det selvfølgelig. Vi havde tænkt os, at det skulle optrykkes som bilag til de lovforslag, der skal fremsættes, og vi har da også somme tider været så flinke, at vi sendte det til arbejdsmarkedsudvalgets medlemmer samtidig med, at vi offentliggjorde det. Der har vi ikke kunnet nå i denne sag. Det helt utraditionelle at holde et pressemøde kl. 9 om morgenen for en offentliggørelse skyldes nemlig, at hr. Estrup, som er den radikale forhandler, er på vej ud af landet, og vi synes også, at vores aftalepartner skulle have lejlighed til at kommentere det, inden han tog ud af landet. Men i det øjeblik vi er færdige med behandlingen her i dag, skal jeg bede om at få sendt pressemeddelelsen og aftalen over til medlemmerne af arbejdsmarkedsudvalget på sædvanlig vis.

[Arbejdsministeren]

Jeg kunne dog næsten få lyst til at spørge fru Lilli Gyldenkilde, om vi så ikke skulle indgå den aftale, at fru Lilli Gyldenkilde heller ikke udtaler sig til aviserne, før hun har stillet sine spørgsmål til mig. Som regel læser jeg også først fru Lilli Gyldenkildes spørgsmål i aviserne, og så nogle dage efter kommer de til mig. Det ville jo også være nemmere for mig at kommentere spørgsmålene, når aviserne ringer, hvis jeg havde dem.

Jeg synes, vi måske skulle overveje, fru Lilli Gyldenkilde, om vi skulle indgå den aftale, at vi gensidigt udveksler spørgsmål og svar samtidig med, at de bliver fremsat.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg bliver jo nødt til at erindre ministeren om, at der stadig væk er lidt forskel på et folketingsmedlem i opposition og en minister. Men jeg bytter gerne!

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hvis den sidste sætning skulle være en del af handelen, foreslår jeg, at vi trækker den handel tilbage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 105 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 4 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld (kursgevinstloven).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 21/1 87. Første behandling 27/1 87. Betænkning 8/4 87. Anden behandling 21/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 92 stemmer (S, KF, V, RV, CD, FP og KRF) mod 15 (SF og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Folketingsmedlemmers befordringsfradrag).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 18/2 87. Første behandling 3/3 87. Betænkning 8/4 87. Anden behandling 21/4 87. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 23/4 87 til tredje behandling af ministeren for skatter og afgifter).

Der var stillet 2 ændringsforslag af ministeren for skatter og afgifter (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af ministeren for skatter og afgifter:

Til § 1

1) I det foreslåede § 9 C, stk. 6, 2. pkt., ændres »folketingsmedlemmet« til: »de ovennævnte«.

Til § 2

2) I stk. 2 ændres »denne lovs ikrafttræden« til: »den 24. april 1987«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringen har til formål at tilpasse det oprindelige forslag til det vedtagne ændringsforslag fra 2. behandling. Ændringen betyder, at fradragsbegrænsningen også kommer til at omfatte ministre og Europaparlaments-